

lægningsfejl gaa videre. Jeg tvivler ikke om, at de i Ministerierne er langt dygtigere til at lægge Tal sammen end jeg, men Fejlen bliver ikke mindre, naar de ikke anvender den Dygtighed og Evne, de saaledes har, men lader Beregningerne gaa videre, uagtet de er gale.

Med Hensyn til de Beregninger, der vedrører det foreliggende Lovforslag, kom Ministeren med den Forklaring, at det ikke var let at foretage disse Beregninger rigtigt, fordi man ikke vidste, hvilke Lønninger Kommunerne vilde vælge for Lærerne. Nej, det er meget rigtigt. Men det vedrører aldeles ikke de Tal, her foreligger. Man er nemlig gaaet frem paa samme Maade før som nu, og jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorledes man med en Udgift paa 66 Kr. pr. Barn i den offentlige Skole kan komme til at yde et større Tilskud fra Staten til Københavns Kommune, end man kan med en Udgift af 72 Kr. pr. Barn. Det maa vel bero paa, at de Opgørelser, man har over Børnetallet, maa være vidt forskellige fra dem, der forelaa i September Maaned, da Ministeren kom til Udvalget med den Udregning, han da præsterede. Men selv om Børnetallet er vokset overalt, kan det vel ikke være vokset saa uforholdsmæssigt mere i København end i det øvrige Land.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de private Skoler i al Almindelighed skal jeg sige, at jeg selvfølgelig takker den højtærede Minister for, at han vil fortsætte med at søge Bevillinger, saaledes at de private Skoler i Byerne kan faa forholdsmæssig det samme Tilskud pr. Barn som de private Skoler paa Landet. Det havde selvfølgelig været bedre og rigtigere, om man havde kunnet lade dem falde ind under de samme Regler, som foreslaas for Friskolerne paa Landet, og jeg kan heller ikke indse andet, end at det egentlig ogsaa vilde falde sammen med den Overenskomst, der er sluttet mellem de forskellige Partier under Forhandlingerne om Lærerlønningssloven, hvori det udtrykkelig udtaltes, at de private Skoler ikke maatte blive stillet ugunstigere ved den Lov, Ministeren skulde fremsætte Forslag til, end de vilde blive efter det Forslag, der var stillet af det konservative Folkeparti, og som omfattede ikke alene Friskolerne paa Landet, men ogsaa Friskolerne i Byerne. Men vi kan muligvis faa en kort Forhandling mellem anden og tredje Behandling, saa vi kan blive klare over Forholdet og komme til et andet Resultat. Kan vi ikke det, er jeg selvfølgelig glad ved, at Mi-

nisteren føler sig forpligtet til at søge saa store Bevillinger paa Finansloven, at de private Skoler i Byerne kan blive stillet lige med dem paa Landet.

Jensen-Sønderup: Da Lovforslaget blev fremsat, var jeg noget forbavset over, at man uden videre undtog København. Jeg forstod ikke rigtig, at det skulde være saadan, at det, naar man i København f. Eks. sendte et Barn ud i Døtreskolen paa Christianshavn, for det første betød en Udgift for den paagældende, der sender sit Barn ud — det er der intet at sige til, det finder man sig i —, men ogsaa betød en Besparelse for Statskassen. Jeg forstaaer ikke, hvorfor Statskassen ligefrem skal have Fortjeneste af, at der er Folk her i København, der selv sørger for at faa deres Børn undervist. Men endnu mindre forstaaer jeg, at man er gaaet et Skridt videre i Retning af at lave Undertagelser, idet man ikke vil stille Privatskolerne i Købstæderne paa samme Maade som Privatskolerne paa Landet. Jeg var gaaet ud fra, og det glæder mig, at den højtærede Undervisningsminister ogsaa var gaaet ud fra, at der indenfor Lønningsudvalget i forrige Rigsdagssamling var Enighed om, at der ingen Forskel skulde være. Jeg hører nu, det er en Misforstaaelse. Det er mærkværdigt, at man i Betænkningen ikke ser en Stavelse om dette, skønt det er, synes jeg, noget af det mest fundamentale.

Den ærede sidste Taler antydede imidlertid, at der vil blive optaget en ny Forhandling herom, og jeg vil da oprigtig haabe, at man ved denne maakommetil det Resultat, at da alle er enige om, at Privatskoler skal stilles lige gunstigt, hvad enten de er i Købstæderne eller paa Landet, maa man meget hellere sætte det ind i Loven med det samme, saa er der ikke noget at strides om, thi der er vel ingen, der vil paastaa, at man skal have en Lovordning for Land-skolerne, og at saa Købstadskolerne skal nøjes med de 60 000 Kr., som nævnes i den Lov, Ministeren omtalte. Jeg haaber, at man, naar der er Enighed om Realiteten, kan blive enig om, at det med det samme bliver indsat i Loven.

Ordføreren (Kofod): Denne Sag har i Dag som ellers en stor Evne til at lukke op for Veltalenhedens Sluser. Jeg mente, jeg med min meget lidenskabsløse Ordførertale skulde foregaa ærede Medlemmer med et godt Eksempel, saaledes at vi hurtigt kunde faa dette Lovforslag